

ପ୍ରଫେସର ତାଳର ଉମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର

ଶ୍ରୀରାମ ଶରଣ ସମସ୍ତ ଜଗତ ରାମ...

ବିଭିନ୍ନ ଯୁଗର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଯୁଗପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅନୁକୂଳଚନ୍ଦ୍ର କହିଲେ - ସତ୍ୟଯୁଗର ଆଉ ଏକ ନାମ କୃତଯୁଗ - କ୍ରିୟାନିତ ଯୁଗ ସକ୍ରିୟ ନରହିଲେ ଅସ୍ଥିତ ଦାସ୍ୟ ହୋଇଉଠେ ନାହିଁ। ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ବଞ୍ଚଣା ଓ ବଢ଼ିବାର ଯୁଗ। ସତ୍ୟ ଯୁଗରେ ଧର୍ମ ଚାରିପାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ସୋହକଅଣା। ସତ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣତମ ତେଜରେ ଚାଲେ। ବଞ୍ଚଣା ଓ ବଢ଼ିବାର ଅନ୍ତରାୟା ପ୍ରକୃତି ପରାୟଣତା ସେତେବେଳେ ସଂଯତ ଓ ସୁନିୟନ୍ତ୍ରିତ,

ଗଜାଧର ସାମଲ

ଶ୍ରୀରାମଚରିତ ମାନସରେ ଗୋସ୍ୱାମୀ ତୁଳସୀଦାସ କହିଛନ୍ତି - 'କବନ ସୋ କାଳ କଠିନ ଲ୍ ମାହିଁ କୋ ନାହିଁ ହୋଇ ତାତ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ।' ଜଗତରେ ଏମିତି କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହା ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପଦ ହୋଇନପାରିବ। ହନୁମାନ ଏହି ଚୈତ୍ୟାୟା ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଶକ୍ତି ଜଗାଇବା ଲାଗି ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାମଭକ୍ତ ପାଇଁ ବିଶେଷ ବାର୍ତ୍ତା ରହିଛି। ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଶରେ ରାମ ଅଛନ୍ତି। ଆମ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀରାମ ଅନ୍ତର୍ଗତର ଶକ୍ତି ରୂପରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି। ନିଜ ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପାଇବା ଲାଗି ଆମେ ସମସ୍ତେ ଚୈତ୍ୟୁଛୁ। ବେଳେ ବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ନହେଲେ ଆମେ ବିଷାଦଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ୁ। ନିରାଶା ଆମକୁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟରୁ ଘେରିଯାଏ। ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ ଆମକୁ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ରାମ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତର ଶକ୍ତିକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ଲାଗି ପ୍ରୟାସ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ହନୁମାନ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଅନ୍ତର୍ଗତର ଶକ୍ତି ବିକ୍ଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇପାରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଭାବିଲେ ଯେ ଏ ଜଗତରେ ଏମିତି କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ସେ କରିନପାରିବେ। ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ରାମଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଲାଗି ହୋଇଥିଲା। ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଜାଗ୍ରତ ହେବା କ୍ଷଣିକ ହନୁମାନଙ୍କ ଶରୀର ପର୍ବତ ଭଳି ବିଶାଳକାୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ

ଧର୍ମର ବିଗ୍ରହ ଶ୍ରୀରାମ

ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଭଳି ଥିଲା। ନର ରୂପରେ ନାରାୟଣ, ଶ୍ରୀରାମ ଯେତେବେଳେ ରାବଣର ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡ କାଟୁଥିଲେ, ତାର ଆଉ ଏକ ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରକଟ ହୋଇଯାଉଥିଲା। ଏଥିରେ ବିରୁଦ୍ଧ ନ ହୋଇ ଶ୍ରୀରାମ ସ୍ଥିରଚିତ୍ତରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ସେ ନିଜ ଶକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିଲେ ଏବଂ ରାବଣର ନାଭିକୁ କେନ୍ଦ୍ରକରି ଶର ଚଳାଇଲେ। ଫଳରେ ତାର ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଅନ୍ଧ ହୋଇଗଲା। ଅଧର୍ମ ବିରୋଧରେ ଧର୍ମର ଜୟ ହୋଇଥିଲା। ସବୁ କବୀର କହିଛନ୍ତି କଷ୍ଟରା କୁଣ୍ଡଳ ବସେ, ମୃଗ ହୁଏତେ ବନ ମାହି। ଏସେ ଘଟ ଘଟ ରାମ ହେଁ ଦୁନିଆ ଦେଖେ ନାହିଁ। ଯେପରି ମୃଗର ନାଭିରେ କସ୍ତୁରି ରହିଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେ ତାକୁ ଜଙ୍ଗଲରେ ଖୋଜିଥାଏ। ଠିକ୍ ସେହିପରି ଶରଣ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ଆମ ଭିତରେ ହିଁ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିପାରିନଥାଉ। ପବିତ୍ର ବାଳବେଳରେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ନିଜ ଭିତରକୁ ଦେଖ - ନିଜକୁ ଜାଣ। ଶ୍ରୀରାମଚରିତମାନସରେ ଆଉ ଏକ ଚୈତ୍ୟାୟାରେ

ଯୁଗପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ - ହନୁମାନ, ସୁଗ୍ରୀବ, ଜାମ୍ବବାନ, ଅଙ୍ଗଦ, ନଳ, ନାଳ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଥିଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏକ ଶକ୍ତିମାନ ଗୁଣ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ସଦାସର୍ବଦା ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ ନା ଜଣେ ଜଗି ରହୁଥିଲେ। ଏକ ସମୟରେ ରାକ୍ଷସ ରାଜା ରାବଣର ଭାଇ ବିଭୀଷଣଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସନ୍ଦେହ କରିଥିଲେ। ସେଥିରେ ବିଭୀଷଣ କହିଥିଲେ - ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ସନ୍ଦେହ କରିବ କାରଣ ମୁଁ ଲଙ୍କାଧୀଶ ରାବଣର ଭାଇ। ମୁଁ ଭାଇ ହୋଇ ଭାଇ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱାସପାତକତା କରିଛି କିନ୍ତୁ ଏହା କିରିଛି ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ସରୋଷ ନିମିତ୍ତ। ବିଭୀଷଣ ପ୍ରଭୁ ରାମଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ଏପରିକି ନିଜର ପୁତ୍ର ତରଣାସେନ ମଧ୍ୟ ଏହି ଭକ୍ତି ଓ ପ୍ରୀତି ପାଖରେ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ବାଳବେଳରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଯାଶ୍ଵ କହିଛନ୍ତି - ଯିଏ ମୋ ପଥରେ ଚାଲେନାହିଁ ସେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରହେ। ଏହା ହିଁ ବିଭୀଷଣଙ୍କ ଚରିତ୍ରରେ ଘଟିଥିଲା। ମା'ଜାନକୀ ହନୁମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତାର ମାଳା ଦେଇଥିଲେ। ଭକ୍ତକୂଳଚକ୍ର ହନୁମାନ ତାକୁ ନେଇ ଦାନ୍ତରେ ଛିଡ଼ାଇ ଦେଲେ କାରଣ ସେଥିରେ ରାମ ନାମ ନଥିଲା। ଅନୁକ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନରେ ହନୁମାନ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ଏହି ମାଳାରେ ରାମ ନାମ ନାହିଁ। ସେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କହିଲେ ତୁମ ଶରୀରରେ ମଧ୍ୟ ରାମ ନାମ ଲେଖାମାହିଁ ତେଣୁ ତାକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅ

ସହ-ପ୍ରତିରକ୍ଷିତ ଓ ପ୍ରଫେସର,
ହେପାଟୋଲୋଜି ବିଭାଗ, ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଭଞ୍ଜ
ମେଡିକାଲ କଲେଜ, କଟକ
ଦୂରଭାଷ : ୯୪୩୭୦୫୧୯୫୭

ରଖିଥାଏ। ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଏହାର ଆଲୋକ ବାହାରକୁ ଆସିପାରିନଥାଏ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ଥକା ଅନୁଭବ କରିଥାଏ, ତାହେଲେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ସେ ଏହା ଭାବିଥାଏ ଯେ ସେ ଥକିଯାଇଛି। ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅନ୍ତରାଶ ଶକ୍ତିର ଆଲୋକ ମଧ୍ୟ ଦୂର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ। ଅନ୍ୟପଟେ ଯଦି ମଣ୍ଡିଷରେ ସକାରାତ୍ମକ ବିଚାର ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ, ତାହେଲେ ଅନ୍ତରାଶ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସକ୍ରିୟ ହୋଇଯାଏ। ଶ୍ରୀରାମ ହେଉଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସମର୍ପଣର ପ୍ରତୀକ। ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ସତ୍ୟ ଏବଂ ସମର୍ପଣ ରହିବ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପୂରଣ ହେବ। ଶ୍ରୀରାମ ମଧ୍ୟ କେବେହେଲେ ଧର୍ମକୁ କର୍ମକାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ସାମିତ ରଖିନଥିଲେ। ଗରିବ, ଦୁଃଖୀ, ବଞ୍ଚିତ, ପାତ୍ରିତକ ସହାୟତାକୁ ହିଁ ସେ ଧର୍ମ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଥିଲେ। ସଫଳତା ମିଳିଯିବା ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଯୋଧ୍ୟାର ରାଜା ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସଂଯମ ବକାୟ ରଖିଥିଲେ।

ମାଣିକପାଟଣା, ଆଳି, କେନ୍ଦୁପଡ଼ା
ଦୂରଭାଷ : ୯୪୩୭୨୨୭୫୫୭

